

Anna Steinberg, 80 a., sündinud samas külas, kust pärinevad ka mõlemad vanemad.

192. *Kohamuistendeid

1. Rahaugu mägi

*sīn me taļli ta·ga kohe lähme v^õā·ttame kohe || kuī ta·hatte || ei_j ole
mūd ke·dagi kuī sūgav au·k ja risu tāl·s || — — — ei ra·ha_uuk on seāl
o·ld kuī ka·kškümmend āšta_d on sīn meil se·da oīd || ja me·tle ku kaūwa
aē·ga ka·kškümmend ā·šta_d | ja sē on rō·t̄si vanas ki·rjades keik ü·le
val || seī·je tulivad niēd | tulivad nūld sū·gise ühed | ra·ha_ugu v^õā·tta
jad jā·lle ja ki·rjuūtajad ja ü·tlesid sīs se·dasi eē || eē tu·lev_j kevade kuī
lumi ā· lähāv eē sī·s tuleme ja | kaē·vame niēd mā·d miš meļje ūmber*

²⁵ eñnuūtu, g. -ma 'kerglane; kartlik'; ²⁶ peigmehe poolt pruudile saadetav viinapudel, mille vastuvõtmine tähendas, et kosilased on oodatud; ²⁷ kõikide viinadega

o.n̄ | kei.k̄ sīt ä.ra || ja.h̄ | o.šivad sīs miš lei.javad || jah | nād | kaš,te
tulitte sī.tpōlt̄ || nō, jah eks te nā.tte seäl on üks kaē.vandus | sāl veetti
mi.nev, āsta vanu vä.lla || vanu su.rnuid ja || kiē.du rištu ja || keik̄ n̄isuk-
kesi a.šju | — — —

(Mispärast ta Rahaugu mägi on?) nō raha o.l̄d noh nagu se.lle, aēgne
ra.ha ikke || raha o.l̄d || eks mā rā.kkisin jō et | kuī se.da on old et sé
oli se.jamēšte ta.gavara || ja.h̄ || — — — eks ned se.ja,ülemad on ega
niēd | sis selle ra.haga ei s̄a jō li.n̄il käija ega ne.ñde järel || sē on
neil ikke ta.gavaraks || jah || kuī on o.šsas sīs | lähavad ja ve.ttavad
sealt || jah | ei mina teä ke.dagi mūd rā.kkida || mi.na olen seda o.ma lap-
sebeļves k̄u.l̄d | mi.nu isa isad on seda rā.kkind || mina ei teä ke.dagi mūd ||

ra.ha, a.ūgu mā.gi jah | siē ta o.n̄ ja siē ta o.n̄ || jah mūd nime tal
pele seļ.jemani a.nttud || aga keš teäv miš tu.leva, beļve ra.hvas tēvad ||

2. Hauamägi

a ü-wa mä-gi jälle üttakse siē on pa-rgis || ega mi-na teā mišpä-rast tal o-n̄ | aga a ü-wa mā-ks üi-ttakse ja || mina ei teā mi-ite miš-pä-rast || jāh ||

siē mā-gi on praē-ga seāl a-illes ja || ja nüi-iki üeldakse i-kke rāgiitakse et a ü-wa mā-l on nā-htud ikke | kahte punast kuē-ra ja || keš on üö-sseks seāl küi-nis old || mi-nu vaname isa on jā-nd teind ei-na sealt jā-rve jeā-rest || on teind ei-na ja | üe-ld et „mā-len kohe ehta nī vā-sind“ || üeld sis oma la-štele et „miņge tē ko-ēy“ et „mā jān üösseks seī-je“ || lapsed üö-lnuv „kuš-sa ma-gad sis“ || „no eks ma nī-gaiwa nī-da kui nā-n ja eks ma lähä a ü-wa mā küi-ni ja maga seā-l“ ||

nō ja-h | „mine sis piā-legi“ lapsed lāinud ko-ēy ja | isa lāind a ü-wa mā küi-ni ja || ükskorv üösse vā-dand | et miš ke-l on et sūr mü-hin ja ko-hin tu-leb | vā-dand ke-l old täpselt kakstei-št || jāh sis tuld üle prištali si-lla | ja | ja tuld sis sealt | küi-ni ješt lā-bi ja i-sa lāind sis vā-ttama | et miš a-šjamēs se nūld o-li || sis old nīcui sūr eina sā-d ja vīmaks old | mušta pu-nase ja va-lgeiŗju kuē-r || — — —

a ü-wa mä-gi || nō ja-h | ega da meisast kau-ge pele || jāh | sin üks | kaē-vas seda a ü-wa mā-ge seāl || seda seŗva a-lust ega päris mā-bealt | aetti ā-ra ei laštud kaē-vaŗtaci || aga tema sai ikke nī-rikkaks läks oštis kohe au-ttu || seŗbu au-ttu || jāh || eš-ta leind soānd ra-ha || ta sai jō ra-ha || neŗdel jō | keš ü-lemused olid | nei-le paŗdi jō kei-k jüre || miš ammētis ta o-li kei-k paŗdi rahad jū-re ||

3. Kitsepõrgu

nō jah || vāt sū-res külas nūld tuleb sealt tiē- | karja tā-nav || üi-tti enne jūŗsi talu ka-ri kās sea-lt | karja tā-nav sealt a-lla | ja sis ühel jā-nivāva o-mmiikkul | üks nai-ne jānd oma lehmaga kau-waks kari on jō ā-ra lāind | ja lāind sis seda le-hma nūld | karja jā-rel āma || jāh ja lāind māda tiē-d ja sānd siinna | ki-ŗsebergušse ja | vā-dand et miš sin o-n̄ nūld | siē pele jō enam va-na tiē || seāl old keik puē-ukšed la-hti || seāl old sis nī-ballu krā-mi puōbides ja müļ-jaid ja | mütku ku-ŗsunuvad sis seda | le-hma a-ge-gad seda | ütiti viel so-lva tta n̄ su li-su | kut-sunuvad li-su d si-šse et | „tu-le nūld puō-bi | tu-le || nūld veŗta keik i-lma ra-haŗta miš sa aga i-se tahad“ || li-su lāind puō-bi et ku-ŗsuŗtakse | noh

mā piān può·bi mi·nema || läänd può·bi ja vādand et può·d old kei·ksugust
i·lusat krā·mi tāi·s || et mi·š_uma sis sīt sis ve·ttan nüid || et ra·ha mul
eij_o·le || aga on üö·ldud „ei raha ei ta·hagi | ke·dagi ei taha || et ve·tta
aga miš_usa ta·had“ ||

tema vādand sīs ja ve·t | ko·llase sārtega va·nad vene sā·ppad ega
tei·je nī va·na ole et tē neid sāppaid mā·leittaite || aga mi·na | mäleitan
neid sā·ppaid || ja ve·kkesed vi·lla krāsimise krā·sid | kellega ko·du krāsi
vi·llu || mū·d ma_i teā ke·dagi seda rāgitti || — — —

(Seda kohta kutsuti) ki·tse pe·r_guks || ki·tse pe·r_gu ja h e·nne
kuī | le·hmi pele old | kuī va·nal al rahvas e·lanud | sis neil old ki·tsed ja
kiitsed seisnud a·lahti sēa·l | üö·d ja pā·vad kuī | metsast on süö·mast
tuld || ja sīs nüid on ta ki·tse pe·r_gu || ja h | päris ki·tse pe·r_gu || mi·na
olen seda kū·ld ja mina ei teā ka kedagi pa·remad ||

(Kas praegu ka seda kohta selliselt kutsutakse?) ah ki·tse be·r_gu ||
ja·h | rāgivad pra·ga || nä sin ü·ks naine tegi ei·na | mā· küsisin et | et
„kuda sa selle ei·na_uguorma | sīs oma ko·e_y said“ tema elab sin me·t·
sas | mā·lt tuleb ja lähäb seije alla me·tsa || tā_utleb „noh e·ks_uma tuld
jō | ki·tse be·r_gust“ ||